

Vienā plostā

Strenču 3x3 saietā avīze, 18. jūlijs

Sestdiena. Meistara amata pūru māju aizved pēdējais plosts.

Sveika, Gauja, plūsti plaši!

Lina krekli
plūst kā Gauja.

Gleznošanas
ievirzē šonedēļ
gleznoja Gauju.
Šis ir Julijas
Matīsones
zīmējums.

**Jau sestdiena? Jā, jau sestdiena.
Strenču 3x3 nedēļa pie Gaujas tūlīn būs
pagājusi. Šonedēļ dzīvojam lielā saimē.**

Saietā kopā piedalās 450 dalībnieki, no kuriem 376 pārstāv Latviju, bet 74 ieradusies no citām valstīm vai norādījuši jauktu valstu piederību. Visvairāk ārvalstu dalībnieku ir no ASV – 11, Beļģijas – 9, Vācijas – 7, Spānijas un Zviedrijas – pa 6, Izraēlas un Lietuvas – pa 4, kā arī Austrijas, Īrijas un Norvēģijas – pa 3. Saietā pārstāvēta arī Grieķija, Slovēnija, Luksemburga, Portugāle un Itālija, kā arī tālākas zemes – Austrālija, Ķīna un Jaunzēlande. Vēl vairāki dalībnieki norādījuši jauktu piederību Latvijai un Austrijai, Vācijai vai ASV.

Nometnes ļaudis pārstāv ļoti plašu paaudžu loku. Mūsu jaunākajam dalībniekam vēl nav ne gadiņa, bet dzīves pieredzējušākajiem ir 82 gadi. Līdz šim apkopotajā vecuma statistikā visvairāk dalībnieku ir vecuma grupā no 46 līdz 55 gadiem – 71. Tai seko 8–12 gadus vecie – 66, 36–45 gadus vecie – 51 un dalībnieki vecumā virs 56 gadiem – 50. Vecuma grupā līdz 18 gadiem reģistrēti 176 dalībnieki.

Labumi no dabas.
Augi plūkti pie
Gaujas.

Arī vārdu ziņā nometnes saime ir raiba. Visbiežāk sastopamais vārds ir Kārlis – tādi nometnē ir deviņi. Tam seko Elza – astoņas, bet Māras, Martas un Ievas sastopamas pa septiņām. Līgas un Jāni nometnē ir pa sešiem, savukārt Zanes, Ingas, Ilzes, Annas un Andri – pa pieciem. Ir arī daudzi vārdi, kas sastopami tikai vienu reizi, piemēram, Zieme, Lelū, Julģī, Lio, Malte, Indriķis, Otīlija, Mētra, Vigo un

Alus kausi
Plostnieku
svētkiem.

Žanis. Starp neparastākajiem dubultvārdiem ir Hermīne Austra, Jonatans Jans, Megija Māra un Toms Osvalds.

“3x3 ir latvietības trieciendeva,” tā šonedēļ teica Zane Kažotniece, tiekoties ar klausītājiem Vakara viesī. Esam savas latviskās baterijas uzlādējuši. Lai tās ir tik pilnas, ka pietiek pašiem un ir arī ko dot citiem!

Eva

Ko darīsim rīt?

Svētdiena, 19. jūlijs

9.00–9.30 Brokastis

9.40–10.00 Rīta TV, rīta dziesma (sporta zālē)

10.00–11.30 Saieta pārspriešana (sporta zālē)

11.30–12.45 Saieta slēgšana (skolas priekšā)

13.00–13.45 Pusdienas

14.00–14.30 Atvadas

14.30–22.00 Mājupceļš

22.00–... Sapnis par nākamo 3x3

Sveicinājam vēlējam!

Šodien, **18. jūlijā**, dzimšanas

dienu svin **Sintija Markus** un **Inga**

Riekstiņa. Rīt, **19. jūlijā**, dzimšanas

dienu svinēs **Aleksis Sarma**.

Labā kurpe un Mazie gurķīši

Sporta zālē tika aizvadīts spraigs Nakts basketbola turnīrs, kurā netrūka ne azarta, ne līdzjutēju atbalsta. Pieaugušo konkurencē par uzvaru cīnījās četras komandas, kuras veidoja kapteiņi Hugo Silva, Dāvis Bogustovs, Jānis Ceplis un Rūdolfs Grīnbergs.

Sīvā cīņā triumfēja komanda Labā kurpe, izšķirošajā spēlē ar 24:10 pārspējot Meičukus no rajona. Aiz uzvarētājiem palika arī komandas Ķieģeļi un Labi paēdušie. Labās kurpes sastāvā spēlēja Hugo Silva, Krišjānis Būtnārs, Elza Kristsons, Knuts Sidorovičs, Kārlis Gedrovičs, Dārta Auziņa un Roberts Džoišs.

Arī jaunākie basketbolisti laukumā devās ar lielu cīņassparu. Mazo bērnu konkurencē uzvarēja komanda Mazie gurķīši, kas pieveica Svaigos kartupeļus. Nakts turnīrs vēlreiz apliecināja, cik svarīgs komandas gars, drosme un prieks spēlēt kopā.

Avīze, kas tapa vienā plostā

Kamēr saieta dalībnieki darbojas ievirzēs un apgūst jaunus amatus, avīzes redakcijā tapa kārtējais numurs. Redakcijas komandā strādāja redaktore Lolita Lūse, žurnālistes Eva Eglāja-Kristsons, Iveta Celmiņa un Amanda Bergholde, kā arī maketētāja Madara Kitnere. Lolita un Iveta ir māsas, un Amanda ir Ivetas meita.

Lolita ikdienā ir žurnāliste žurnālā leva, bērnībā gribējusi kļūt par pavāri. Viņai ir trīs dēli – Edijs, Ernests un Emīls – un mazmeitiņa Saule. Strenču saietā Lolita ir kopā ar jaunāko dēlu Emīlu. Viņa gribētu iemācīties dziedāt un izveidot vēl skaistāku dārzu.

Eva ikdienā vada LU Literatūras, folkloras un mākslas institūtu, kura pārziņā atrodas arī Dainu skapis, ir pētniece ar doktora grādu un vairāku grāmatu autore. Bērnībā Eva gribējusi kļūt par daiļdārznieci, viņas dārzā aug ap piecdesmit peoniju šķirņu. Nometnē Eva ir kopā ar meitu Elzu, jaunāko no saviem trim bērniem.

Ivetai Strenči ir jau ceturtais saiets, un visos viņa strādājusi tikai avīzes redakcijā. Šoreiz Iveta atbraukusi kopā ar māsu, meitu un mazdēlu. Ikdienā viņa ir skolotāja Siguldas Valsts ģimnāzijā. Bērnībā

Iveta vēlējusies kļūt par autobusa šoferi, lai gan skolā teikusi, ka strādās bērnu nodarbnīcā. “3x3 es atjaunoju sevī tādu patiesāku latvietību,” saka Iveta. “Šeit ir latvieši, kam ir pašapziņa un cieņa pret visu, kas raksturīgs mūsu tautai. Te nav lozungu un nav naida pret citiem. Šeit mēs esam mēs.”

Amanda bērnībā gribēja strādāt skaistā birojā, kur apkārt būtu papīri, mapes un dokumenti. Dzīve Amandu aizvedusi uz loģistiku. Savulaik viņa aizrāvusies ar pārļošanu, bet tagad brīvo laiku pavada adot un tamborējot. Tieši tāpēc Amanda novērtē 3x3 – te veselu nedēļu iespējams izkāpt no ikdienas skrējiena un pievērsties jaunām prasmēm.

Madara ir avīzes maketētāja. Viņa ir mācījusies un arī ikdienā strādā datorgrafikā un maketēšanā izdevniecībā, kuru iepriekš atpazīnām kā Egmont, veidojot bērnu žurnālus un grāmatas. Arī viņa bērnībā gribējusi būt autobusa šoferis. Nometnē Madara ir kopā ar dēlu Madaru un līdzās darbam avīzē pamanījusies šūt kreklus. Nākamā prasme, ko ļoti gribētos apgūt, ir mauču adīšana. 3x3 saietā viņai dod spēku visam nākamajam gadam.

Eva

Tiekamies nākamgad

Abi 2027. gada Latvijas saietu notiks Kurzemē. Skrundā saietu vadīs Egija un Ingus Krūmiņi, bet Brocēnos – Tīna un Armands Sidoroviči.

Saieta ģimenes

Pūtēji un sapnis par laivu

Paulu ģimene no Ķekavas novada – Kristiāna, Armands un bērni Teodors, Otiļija un Hermanis – 3x3 piedalās pirmoreiz. Armands ikdienā ir filmētājs, videooperators un montētājs, bet brīvajā laikā muzicē – spēlē pūtēju orķestrī un basģitāru rokgrupā. Jau svētdien, 19. jūlijā, Armandu varēs dzirdēt netālaļajā Briņģu muižiņā, kur vakarā uzsāties mūziķu apvienība Neistā atraitne.

Kristiāna ir mūzikas skolotāja un flautiste. Jau bērnībā viņa zinājusi, ka mācīs mūziku, un šodien ne vien strādā ar bērniem, bet arī spēlē kopā ar Milleru–Balandīnu ģimeni. Viņas nepildītais sapnis ir kļūt par galveno dziedātāju un izpildīt pašas komponētas dziesmas.

Arī bērniem mūzika nav sveša. Hermanim patīk taurēt, Teodoru aizrauj bungas un koka darbi, bet Otiļijai uz jautājumiem par nākotnes amatu pagaidām ir viena droša atbilde: “Nav ne jausmas.”

Sapnis par savu tautastērpu

Ainis Sproģis ar sievu Ivetu un trim bērniem – Druvi, Audri un Laumu – 3x3 piedalās pirmoreiz. Ikdienā mamma ir grāmatvede lauksaimniecības uzņēmumā, bet nometnē labprāt izmēģinātu daudz ko – pastalu darināšanu, pirts gudrības, ēdienu gatavošanu un darbošanos ar mālu. Ainis strādā namu

apsaimniekošanā un palīdz Latvijas ražotājiem virzīt eksportspējīgus produktus Skandināvijas un Lielbritānijas tirgū. Viņa sapnis ir vēl dziļāk iepazīt Latviju un pašam izgatavot arheoloģisko tautastērpu, kas saistīts ar dzimtas saknēm Sēlijā un Jēkabpils pusē. Bērnu nākotnes ieceres pagaidām ir tikpat krāsainas kā multfilmas: Lauma gribētu būt dziedoša un dejojoša varone Rūmija, Druvis sev gribētu Elzas brīnumspējas.

Par 3x3 saietiem uzzina no radio

Verneru–Dāvidānu ģimene – Matias Verneris, Lāsma Dāvidāne un dēli Eduards, Fēlikss un Benjamins – uz 3x3 atbraukusi no Lībekas Vācijā. Ģimene nometnē piedalās pirmoreiz. Par saietu Lāsma uzzinājusi no sarunas radio un, kā saka, aiz matiem atvilksusi Matiasu un dēlus līdzī, lai ģimene

kopā piedzīvotu latvisko vidi, kas Vācijā ikdienā ir reta – pārsvarā tikai Jāņos. Matias ikdienā ir būvniecības attīstības inženieris, bet bērnībā sapņojis kļūt par cilvēku uz Mēness. Lāsma strādā veikalā, ir absolvējusi Mākslas akadēmiju un brīvajā laikā joprojām glezno. Puikām savi nākotnes plāni: viens grib kļūt par kokdarbnieku, otrs – par gumijas lāciņu testētāju, trešais par luksfora cilvēciņu.

Seši bērni un skola

Juris Žilko uz 3x3 atbraucis kopā ar trim jaunākajiem no saviem sešiem bērniem. Par nākotnes amatiem viņiem jau ir savas ieceres – Uvis vēlas kļūt par šefpavāru, Toms Osvalds par inženieri un pianistu, bet Hannu aizrauj ķīmija un dažādu vielu jaukšana. Savukārt Juris ir Latvijas Orientēšanās federācijas prezidents un Ķekavas novada domes deputāts. Pēc izglītības viņš ir

informācijas tehnoloģiju vadības speciālists un strādājis gan uzņēmējdarbībā, gan dažādos vadošos amatos. Nākamais amats, iespējams, būšot skolotājs vai pat kādas Latvijas skolas direktors. Jura paziņšanās zīme nometnē ir ne tikai Tūrisma ievirze, bet arī kastu tornis. Viņš novērojis: līdz divpadsmitajai kastei ir grūti, bet pēc tam cilvēks iemācās torņa šūpošanos kontrolēt. “Bieži robeža ir tieši tur, kur, to pārvarot, mēs kļūstam izcili,” saka Juris.

Eva

Muzikantu duelis. Neizšķirts

Avīzes redakcija saietu muzikantiem Julgī Staltei un Ērikam Zepam piespēlēja nopietnu uzdevumu. Ērikam bija jāizdomā pieci jautājumi Julgī, bet Julgī – pieci jautājumi Ērikam. Lūk, kādus jautājumus viņi viens otram uzdeva un kādas bija atbildes.

Galvenais, lai ņaud

JULGĪ JAUTĀ ĒRIKAM

1. Kas ir obligātās trīs lietas, lai Ēriks atda-būtu dūšu?

Noteikti pastaiga – apmēram desmit kilometru vienatnē, vien-alga, kur un pa kādām vietām. Pastaigu var lieliski apvienot ar pasaules tautu mūzikas klausīšanos austiņās – tā būtu otrā lieta. Reizēm vienu dziesmu klausos uz riņķi divdesmit, trīsdesmit vai pat simt reižu pēc kārtas. Un trešā lieta ir jūra. Trīs Liepājā nodzīvotie gadi man iemācīja, cik svarīgi ir vienkārši pabūt pie jūras un paskatīties tālumā.

2. Zinu, ka esi kaķu cilvēks. Kā sauks un kāds izskatīsies tavs kaķis?

Mana kaķa vārdu nosaukt nebūtu jēgas – tas atnāktu tad, kad es viņu ieraudzītu. Ļoti ceru, ka manam kaķim būs tāds raksturs, ka varētu viņu saukt, cik grib, bet viņš tik un tā darītu to, ko pats grib. Tieši izteiktās personības un spītības dēļ man kaķi patīk labāk nekā suņi. Visticamāk, mans kaķis būs parasts bezšķirnes jeb, kā tagad raksta pasēs, Eiropas īsspalvainais kaķis. Krāsai nav nekādas nozīmes. Galvenais, lai viņam būtu personība, lai viņš ņaud un lai viņam būtu spalvas.

3. Kādas īpašības piemīt cilvēkam, kuru tu meklē?

Dzīves pieredze rāda, ka vissvarīgākā jebkurās attiecībās ir māka vienam otru izprast. Saprast otra vajadzības, vēlmes un apstākļus, kuru dēļ viņš

konkrētajā brīdī reaģē tieši tā. Viss pārējais ir pieslīpējams, piedzenams un pievelkams. Ar daudz ko var sadzīvot, ja vien ir abpusēja izpratne.

4. Kas ir mulķīgākā situācija, kurā esi nokļuvis?

Tādu ir bijis gana daudz, un ir arī vairākas situācijas, par kurām man ir kauns, bet prātā nāk stāsts par manu e-pastu. Kad pārgāju no Inbox uz Gmail, adrese ar vienu e jau bija aizņemta, tāpēc izveidoju adresi ar diviem e. Latvijā ir vēl viens Ēriks Zeps – miesnieks Viļānos. Daudzi man domātie e-pasti diemžēl aizsūtījušies viņam. Reiz man pārsūtīja atbildi, ko bija atsūtījis otrs Ēriks Zeps: “Ja šis e-pasts ir domāts Ērikam Zepam – mūziķim, jūs esat kļūdījušies. Šeit jums atbild Ēriks Zeps – miesnieks.” Tajā brīdī sajutos diezgan mulķīgi.

5. Ja pasaulē nebūtu neviena cilvēka, kas būtu tavi labākie draugi?

Mans labākais draugs būtu mūzika – gan austiņās, gan paša spēlēta un izpildīta. Un vēl noteikti jūra, ezeri, kaķi un koki.

Miljona saraksts

ĒRIKS JAUTĀ JULGĪ

1. Kad tu raudi prieka asaras?

Man ārkārtīgi patīk redzēt citus cilvēkus laimīgus. Tad rodas daļītas laimes sajūta. Es ļoti bieži raudu, skatoties filmas vai lasot grāmatas, jo mani absolūti sajūsmina sastapšanās ar laimes mirkļiem. Arī mičošanā vai mārtošanā reizēm izdodas piedzīvot ko līdzīgu – visa telpa it kā novibrē, visi elpo vienā ritmā un domā par to, lai jaunais pāris būtu laimīgs ne tikai piecas minūtes, bet visu mūžu. Laimes asaras rodas no tā, ka esmu bijusi klāt. Bet pirmās prieka asaras, kas man nāk prātā, saistās ar ģimeni – ar brīžiem, kad visi smejas, dzied, ir kopā un jūtas brīvi.

2. Ko tu pirktu, ja tev būtu miljons?

Man jau ir vesels saraksts! Es gribētu izveidot vietas, kur cilvēki var sanākt kopā – dažādi, neparasti un dzīvi – un kur varētu veldzēties sajūtās.

Šīs vietas nebūtu mākslīgi veidotas. Es pirktu zemi, laukus un plavas, kur cilvēks var būt dabā.

3. Bez kā nav iedomājams rudens?

Rudens man vienmēr lies divējāds. Pirmkārt, tas ir ārkārtīgi krāšņs, bagātīgs un pilnasinīgs laiks. Pēc tam rudens pamazām nomierinās. Tieši nomierināšanās brīdis man šķiet visfantastiskākais, jo tuvojās veļu laiks. Tas katru gadu no jauna ir laiks, kad jāieiet absolūti iekšējā pasaulē. Ja izdodas noķert harmoniju, tad ziema paiet vieglāk – kā īss, viegls lidojums. Rudens ir laiks, kad mums jāsakārto sava emocionālā pasaule. Tā ir pāreja, kurā saskaramies ar veļu pasauli.

4. Kura dziesma tev asociējas ar Strenču 3x3?

“Māmiņa mīlā, māmiņa, ļauj man pastaigāt.” Jo šeit, Strenčos, staigājot gar Gaujmalu vai vienkārši dodoties pastaigā, vienmēr var kādu satikt, forši parunāties un piedzīvot kaut ko negaidītu. Nupat ar vietējiem vīriem uzspēlējām novusu! Atkal jau bija tāda sajūta, ka tu vienkārši izej pastaigā – un dzīve notiek.

5. Ko tu gribētu, lai par tevi saka pēc simt gadiem?

Negribu, lai par mani kaut ko īpaši saka, – gribu, lai jūt. Ja mana klātesamība būs cilvēkus pārcēlusi tuvāk tam, kas viņi ir, tad nebūšu savu dzīvi nodzīvojusi veltīgi.

Lolita

Mācekļu stāstiņi

Ko proti tu un ko prot tavi tuvinieki?

Kate Bokāne (10), Ādaži

Kate spēlē klavieres, dejo hiphopu, dzied un pavisam nesen sākusī arī spēlēt tenisu. Sapņu sarakstā vēl ir flauta un vēlme atgriezties pie mākslas vingrošanas. Kates mamma cep gardākos makaronus, lai gan ikdienā strādā par grāmatvedi. Tētis ir automehāniķis, tāpēc prot gan salabot automašīnas, gan pagatavot medus cāli. Māsa ir īsta dejotāja, viņas repertuārā ir gan hiphops, gan laikmetīgās, gan tautas dejas.

Kārlis Skara (8), Carnikava

Kārlis spēlē klavieres un trompeti. Viņš labprāt zīmē, īpaši labi padodas dažādas līnijas. Nākotnes sapnis ir kļūt par frizieri. Pirmie klienti jau atrasti, jo mammai regulāri tiek veidotas frizūras. Mammai vislabāk padodas latviešu valoda un klavierspēle, bet ikdienā viņa rūpējas par to, lai Elvi veikalu plauktos netrūktu preču. Tētis ir matemātiķis un strādā kuģniecības nozarē, organizējot preču ceļu uz citām valstīm ar kuģiem. Ģimenes kaķis reiz prata atnest mantiņu gluži kā suns. Tagad viņš šo triku vai nu piemirsis, vai nolēmis vairs nevienam nedemonstrēt.

Emīls Pakalniņš (9), Ikšķile

Emīls jau apguvis šūšanu – paša rokām tapis maisiņš un divas rokas lelles. Viņš daudz lasa, spēlē ukuleli un labi pazīst notis. Tētis prot brūvēt alu, nedaudz remontēt automašīnas, bet ikdienā strādā ar datoriem un palīdz bankām. Arī mamma strādā bankā, taču brīvajā laikā tamborē cepures un šalles. Emīlam ir melna mammas darināta šalle. Brālis labi orientējas datoros un ir centīgs skolā, bet mājas zivtiņas peld, ēd un gul.

Amanda

Ievirzēs

Siltums ir tuvums

Par ievirzi Laimes bļoda. Siltie graudi bēbišiem rūpējas Inese Grīnvalde. Tajā mazuļi darbojas kopā ar vecākiem.

Ikdienā Inese vada sociālo uzņēmumu Laimes bļoda, kur nodarbības ar graudiem notiek gan bērniem, gan senioriem. Uz Strenčiem Inese pati atvedusi gan graudus, gan lielo koka bļodu.

Maldinoši būtu domāt, ka ievirze paredzēta tikai mazuļiem. Vēl vairāk tā domāta vecākiem – lai atpūstos, samīļotu bērnu, parunātos, pabūtu mierā, paspēlētos graudos, tos aptaustītu un paklausītos birstošu graudu skaņā.

Ievirzes dalībnieku skaits katru dienu mainās, jo galu galā tieši bēbiši izlemj – iesim vai neiesim šorīt uz Laimes bļodu. Piektdienas rītā Katrīna ievirzē skaisti

dzied nedzirdētas latviešu šūpuļdziesmas. Viena no tām nākusi no Sibīrijas, tāpēc tajā ir daudz ģeogrāfisku nosaukumu, bet citā pelīte lien cauri dažādām vietām.

Inese saka: siltums ir iekšēja komforta mērs – sajūta, kad nav ne par karstu, ne par aukstu. Šāds siltums jāsaņūm ne tikai fiziski. Tam jābūt arī attiecībās ar tuvajiem un pašam ar sevi.

Pastalu bēbībums

Ievirzē Ādas apavi – zābaki top arī pastalas un maki. Ievirzes vadītāja Agrieta Krieviņa-Siliņa smeļ, ka viņiem esot iestājies bēbībums, jo tapušas vairākas pastaliņas mazuļiem.

Vienas pavisam maziņas ir pat zilā krāsā, jo Tīna tās dāvinās mazajam māšasdelam. Signe priecīga atrada savas dzērvenītes – zaļas pastalas ar koķetiem sarkaniem

purngaliņiem. Savukārt Zanda pašas veidotās klasiskās pastalas vedīs uz Jeruzalemi, lai tās izdejotos vecpilsētā.

Daži uz šo ievirzi nāk ne pirmo reizi. Piemēram, Anna Lisa pirms diviem gadiem Limbažu 3x3 uzšuva somu, ko lieto joprojām, bet tagad darina maku. Andris gatavo zābakus sievai. Tas nav pārsteigums, bet gan pasūtījuma darbs, jo zābaki nepieciešami arheoloģiskā tērpa papildināšanai. Tomēr otrreiz Andris izvēlētos šūt ko citu, jo zābakus darināt ir ļoti smagi.

Iveta

Ievas smuksēži

Skaisto, apaļo sporta zāles paklāju autore ir Ieva Treimane no darba grupas.

Ieva savus tamborētos paklājus sauc par smuksēžiem. Viņa tos tamborē no savu laiku nokalpojušiem tekstilizstrādājumiem. Vispirms Ieva audumu saplēš strēmelēs, kas ir laikietilpīgākais darbs. Tikai tad rokās tiek ņemta tamboradata un pamazām no šķietami nevajadzīgā dzimst jauns stāsts. Lielākais Ievas radītais smuksēdis sasniedz trīs metrus diametrā un sver vairāk nekā divdesmit kilogramu.

Amanda

Mācekļu stāstiņi

Ko tu jau proti un ko vēl gribi iemācīties?

Elīza Auziņa no

Siguldas: "Man Kocēnos ir savs zirgs Armenia, jo nodarbojos ar jāšanas sportu un gatavojos sacensībām. Mums abām ir diezgan līdzīgs raksturs, tāpēc reizēm iet pagrūti – viss atkarīgs no katras garastāvokļa.

Saieta laikā vadu ievirzi Mazie izlūkotāji. Iet gan viegli, gan grūti. Esam vairākas vadītājas, lai kopā varētu tikt ar šo bariņu galā. Ir forši, bet savu nākotnes profesiju noteikti negribētu saistīt ar maziem bērniem."

Gustavs Heincis no Rī-

gas: "Tieši pirms mēneša pabeidzu dienestu armijā. Tas bija pat diezgan interesants laiks. Man padodas roku darbi, bet vislabāk – šūšana, īpaši bikšu šūšana. Protu uzšūt arī jaku, cepuri un pat sieviešu apģērbu. Esmu iemācījies arī apģērbu pāršūt. Pastāv aizspriedums, ka šūšana ir sieviešu darbs, bet tā nav taisnība. Jāpiebilst, ka man patīk arī darbi ar koku.

Saietā pirmo reizi gleznoju ar eļļas krāsām. Ja būs vēlēšanās, manu gleznu varēs nopirkt izstādē. Vēl te esmu iemācījies degustēt alu, izbaidot procesu, nevis vienkārši dzerot."

Marta Eglīte no Rīgas:

"Man padodas roku darbi – protu šūt, adīt, tamborēt un mezglot. Kad biju maza, dāvināju citiem pašas tamborētas aprociņas. Esmu uzšuvusi pidžamu no palaga – sanāca diezgan labi. Arī blūzi esmu šuvusi.

Šonedēļ mezglāju, lai gan to jau protu. Iemācījos arī strādāt ar sudrabu – uzkalu sev gredzenu. Tomēr rotkalšana man šķiet par skaļu, labāk patīk klusāki rokdarbi."

Iveta

Ievirzēs

Skanēs vēja zvani

Keramikas ievirzē 7–13 gadus veciem jauniešiem top vēja zvani.

Katrs mazais māla piekariņš ir jāizveido, rūpīgi jānogrudina ar akmeni un jāizdekorē ar irbulīti. Zvaniņam auklā jāiesien dzindzinātājs un jāpārliecinās, ka tas skars zvana maliņu.

Taču rezultātu izstādē mēs, visticamāk, neredzēsim, jo nedēļas laikā darbu iespējams paveikt tikai daļēji. Kāpēc? Ievirzes vadītāja, keramiķe Madara Atiķe, sagatavotās māla bumbiņas un zvaniņus vedīs uz Kuldīgu, kur atrodas viņas ceplis. Tur tos apdedzinās un ļaus atpūsties.

Tikai pēc ilgāka laika katrs varēs pabeigt iesākto vēja zvani, piezeltīti krāsotās stieples konstrukcijas piesienot visus izrotātos māla dekorus. Ļoti iespējams, ka nāksies braukt pie Madaras ciemos, visiem atkal satikties un aplūkot cepli, kas nebūt nav mājas cepeškrāsns, kurai piespied podziņ' – iznāk odziņ'.

Iveta

Mācās arī ar rokām

Ievirzē Zaļā daba var ne tikai iepazīt augus un uzzināt par to ārstnieciskajām īpašībām, bet arī gatavot gardumus, doties peldēties un paskatīties uz plāvu pavisam citām acīm.

Katru dienu ievirzes dalībnieki iepazīst vismaz trīs augus. Viendien tie bija baldriāns, purva dille un vīgrieze. Tikko ienākot pie Līgas Reiteres, bērni steidz dalīties šīs nedēļas atklājumos – baltais amoliņš palīdzot pret migrēnu, bet ievas mizu uzlējums smaržo pēc ķiršiem.

Līgu bērni mīļi sauc par vecmāmiņu. Viņa smeļ, ka ievirzē drīkst nākt arī īstās vecmāmiņas, tikai ar vienu noteikumu –

jāspēj palēkties augstāk par pašu Līgu. Bērni ilgi nav jānudina, visi pierāda, ka to spēj. Toties, ja kāda vecmāmiņa mēģina bērniem pateikt priekšā pareizo atbildi, Līga ir stingra – domāt jāiemācās pašiem, citādi izaugšot par muļķiem.

Te mācās ne tikai ar acīm un ausīm, bet arī ar rokām. Katrs pagatavojis savu biškrēsliņu vāļīti, ar kuru labprāt piedāvā izmasēt muguru. Garšīgajā dienā top arī smūtiji no skujām, un bērni jau zina, ka tieši skujās un kāpostos ir īpaši daudz C vitamīna.

Šajā ievirzē daba nav tikai tas, ko apskatīt. Tā ir jāsāosta, jānogaršo, jāiztausta un jāizdzīvo. Tieši tāpēc bērni no šejienes aiziet ne tikai ar jaunām zināšanām, bet arī ar prieku tās izmēģināt dzīvē.

Amanda

Daudzinām amatu

Piektdienas vakarā plāviņā pie Strenču estrādes daudzinājām amatu, lielākiem ziediem rotājot uguns vietu, bet mazākos kaisot Gaujā.

Šķiramies mēs, ļautiņi, gana labi dzīvojuši.

Nelaid mani to celiņu, kur aizgāja ļauna diena.

Pūkas un skaidas

- Ekskursijā Mucu muzejā Tīna Sidoroviča visu laiku sauc: “Aleks, neej tur! Aleks, nesēdi tur! Aleks, neaiztiec to! Aleks, nāc šurp!” Alekss Sarma kādā brīdī neizpratnē saka, ka nesaprot, ko viņš tādu visu laiku dara. Izrādās – blēņas dara Tīnas dēls Alekss, un mamma viņu apsauc.
- Ekskursijā uz Valmiermuižas alus darītavu un zirgaudzētavu vienā autobusā brauca abas grupas – zirgi priekšā, alus aizmugurē. Degustācija Valmiermuižā, protams, ievilkās, tāpēc uz kopīgo pikniku alus neieradās. Pīrādziņus viņi bija plānojuši apēst vēlāk – kā uzkodu. Liels bija pārsteigums, kad izrādījās – tā saucamie zirgi visus pīrādziņus bija apēduši vieni paši. Vai izsalkušais alus tāpēc raudāja? Nē! Skaļi pa visu autobusu dziedāja: “Pīrādziņ, nāc ārā!” Bet paēdušie zirgi klusi un mazliet skumji vēroja dabu.

Ceturtdienas pievakarē pie stadiona notika kastu izaicinājums jeb torņa celšana. No tuvējiem veikaliem iegūtās kastes lika citu uz citas. Kādu brīdi rekords bija 16 kastes, bet, kad Aina Pone no ASV uzlika 17. kasti, skatītāji uzgavilēja. Izaicinājuma organizators uzsauca: “Es ticu, ka tu uzliksi 20. kasti!” Taču Aina varēja vēl vairāk – tornis sagāzās brīdī, kad viņas rokās jau bija 22. kaste.

Saieta avīzi veido: raksta **Lolita Lūse, Eva Eglāja-Kristsons, Iveta Celmiņa** un **Amanda Bergholde**, fotogrāfē **Baiba Krūmiņa**, visu kopā saliek **Madara Kitnere**.